

Maragall assegura que la LEC s'adequa tant al decret de l'Estat com a l'Estatut

El conseller interpreta que el PP pretén atacar tota la llei màxima catalana amb l'excusa de la tercera hora ■ Fa pedagogia a Londres per respondre a 'The Economist'



El conseller d'Educació, Ernest Maragall, ahir a la London School amb el director de l'AVUI ■ CRISTINA GONZÁLEZ / F.R.C.

Quim Aranda
LONDRES. CORRESPONSAL

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, va afirmar ahir a Londres que "el marc legal sobre el qual es fonamenta la reforma [educativa] se centra en la llei orgànica d'educació —una llei espanyola—, pedra angular sobre la qual nosaltres [el govern] basem la nostra reforma estratègica, i el nou Estatut de Catalunya". El conseller va fer aquestes declaracions en el decurs

d'una conferència sobre el nou model educatiu del Principat que va pronunciar a la London School of Economics.

La seva exposició va ser precedida per una breu introducció històrica de les etapes que des de la restauració de la democràcia ha travessat l'educació a Catalunya i a la resta de l'Estat, que va anar a càrrec de Toni Cruanyes, director de l'AVUI. Fent referència a les paraules que Tony Blair, com un mantra que hauria

Curto trenca amb el PP per la LEC

L'exdiputat i exsecretari general del PPC Josep Curto va anunciar ahir que s'ha donat de baixa com a militant del partit perquè no està d'acord "amb la cúpula" dirigent ni "amb

les decisions que adopta respecte a Catalunya", entre les quals hi ha el polèmic anunci publicitari contra la nova llei d'educació catalana (LEC).

En declaracions a COMRàdio, Curto va revelar que dimecres va formalitzar la baixa.



de recórrer els primers anys del Nou Laborisme, va pronunciar el 1997 quan va arribar al poder —"educació, educació, educació"—, Cruanyes va destacar que aquest ha estat, "des de Blair fins a Lula, des de Zapatero fins a Clinton i Obama", el gran repte de tots els "governos progressistes" d'arreu.

Maragall va tractar d'explicar la nova llei en termes pedagògics, intentant oferir una visió general del model triat a Catalunya, que es mou del fins ara dominant, de tradició jacobina, per inclinar-se cap a un altre de més liberal. Un model, al seu parer, "descentralitzat, que prengui en consideració les necessitats de cada ciutat i de cada àrea educativa".

La polèmica del setmanari

La xerrada del conseller és la tercera d'un conjunt que, arran de la polèmica generada per un article de *The Economist* el novembre passat sobre la situació de l'Estat i les relacions del centre amb les comunitats autònomes, la Fundació Campalans va posar en marxa per explicar el punt de vista català, ignorat pel setmanari.

Amb la primera afirmació que va fer, que la llei catalana s'empara tant en el decret espanyol del 2006 com en l'Estatut, Maragall tallava qualsevol xoc entre la proposta catalana i el model de l'Estat. Amb tot, en una trobada prèvia amb la premsa, el conseller va subratllar que potser quan el PP qüestiona un dels punts suposadament polèmics de la norma el que vol és "qüestionar la capacitat de Catalunya de tenir el seu model educatiu, possibilitat que li atorga l'Estatut". "És la manera de la dreta de qüestionar l'Estatut", va afirmar a preguntes de Paul Preston, amfitrió de l'acte. ■

El fiscal veu raons per impugnar els abertzales

P.G.
MADRID

La fiscalia va impugnar ahir davant el Tribunal Suprem la candidatura a les eleccions europees d'Iniciativa Internacionalista (II), encapçalada pel dramaturg i excandidat de HB, EH i ANB Alfonso Sastre i la germana del dirigent socialista Txiki Benegas, Doris Benegas. "Hi hem estat treballant durant una setmana i hem vist que hi ha elements de convicció prou importants per impugnar aquesta candidatura", va declarar el fiscal en cap de la sala contenciosa administrativa, Antonio Narváez, després de presentar la demanda en el registre de l'alt tribunal.

L'escrit assenyalava que la coalició impugnada està "controlada i infiltrada" per ETA-Batasuna i es demana com a mesura cautelar que no se li lliuri el cens electoral amb la finalitat de "preservar la seguretat dels ciutadans". "Estem en un procés en què hi ha un seguit de drets que cal valorar i per això hem estat meditant i acumulant proves per impugnar", va assegurar el fiscal de sala, que va destacar que la fiscalia no hauria presentat la demanda sense proves. També el govern, a través de l'advocat de l'Estat, ha presentat una demanda on es considera que aquesta coalició està "articulada i pilotada" des de l'organització terrorista i la formació abertzale il·legalitzada. ■

Eleccions europees La precampanya

Reportatge

Si no hi vas, tornen Aznar, Bush, Berlusconi...

Els socialistes catalans fan una adaptació europea de l'exitós lema contra la dreta que va posar en circulació a les eleccions generals ■ Zaragoza afirma que el pacte amb el PP que ha permès a Patxi López ser lehendakari és cosa del PSE i no del PSC

M.L.
BARCELONA

El rebuig —i la por— a la dreta ha avalat algun dels hits de campanya més corejats del PSC. Combinant estètica Tarantino amb la flaire més rànica de la dreta espanyola, el *Si tu no hi vas ells tornen* de les passades generals va aconseguir repetir els 25 diputats que el PSC havia aportat el 1982 al canvi de Felipe González. Es va dir que aquest filó

s'havia esgotat després que Patxi López va entrar a Ajuria Enea amb els vots del PP. Però ahir el secretari d'organització, José Zaragoza, va deixar clar que el PSC no és d'aquell món, que en tot cas aquell acord l'ha tancat el PSE i que, posats a retreure, també li podrien retreure que l'SPD formi part de la Gran Coalició que va fer Angela Merkel cancellera.

Total, que Zaragoza va presentar ahir les tanques de campanya socialistes i, sota el lema *Ells també volen canviar el*



El secretari d'organització del PSC, José Zaragoza, ahir en la presentació de les tanques de campanya per a les eleccions del 7-J ■ J. GARCÍA

món, tornen a desfilar amb perfil d'espantalls destacats líders de la dreta europea als quals el PSC atribueix la responsabilitat de la crisi: Berlusconi al capdavant, i als costats, Aznar, Chirac, Bush i el polonès Kaczynski. Tot plegat en blanc i negre damunt l'habitual fons vermell. La segona tanca adverteix en blanc damunt el mateix vermell: "El 70% de les lleis es decideixen a Europa". Objectiu: mobilitzar un electorat que, indignat per una crisi que se li va garantir que no existia, ara es resisteix a votar. ■